

عنوان مقاله:

تجدید حیات بافت کهن با تاکید بر رویکرد نوشهرگرایی؛ نمونه موردی: محله سنگ سیاه شیراز

محل انتشار:

کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی عمران، معماری شهرسازی و محیط زیست ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

زهرا رجایی تبار - کارشناس شهرسازی از دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی و قدیمی ضرورتی انکار ناپذیر در شهرهای ایرانی هستند که هویت و اصالت شهر را با خود به همراه دارند. بنابراین دمیدن زندگی به کالبد این بافت ها متناسب با نیاز روز همراه با حفظ هویت و اصالت تاریخی بسیار حیاتی می نماید. این نیاز به طرح رهیافت تجدید حیات شهری که ماهیت بلند مدتی را انعکاس می دارد، منجر می گردد. رهیافت بازآفرینی حیات شهری یکی از رهیافت هایی است که در دو دهه آخر قرن بیستم به عنوان گزینه ای جهت برون رفت از افت شهری نواحی قدیمی شهرها مورد توجه تصمیم گیران و برنامه ریزان شهری قرار گرفته است. محله سنگ سیاه به عنوان نمونه مورد مطالعه در بافت قدیم و تاریخی شهر شیراز واقع شده و علیرغم دارا بودن عناصر مذهبی مهم و عناصر تاریخی بسیار، دچار افت کیفیت کالبدی و محیطی گردیده است. سوال اصلی این است که تا چه اندازه در محدوده این بافت تاریخی می توان مشکلات ناشی از فرسودگی را مرتفع نمود و هویت تاریخی از دست رفته آن را بدان بازگرداند. در این راستا با روش توصیفی-تحلیلی، میدانی و پیمایشی و بررسی اسناد و کتب و متون تخصصی و نیز طرح های پژوهشی مرتبط به تشریح مفاهیم تجدید حیات در بخش کهنه شهر پرداخته و مشکلات و موانع موجود در این محله را بررسی می کنیم و با به کارگیری رویکرد نوشهرگرایی راهکارهایی را جهت ارتقا ارزش های تاریخی-فرهنگی ارایه می دهیم و از آنجایی که رویکرد نوشهرگرایی برای ایجاد جوامع پایدار و کارا بازگشت به الگوی محلات سنتی را امری لازم می داند، موجب احیا هویت از دست رفته و تعامل دوباره محیط با کاربران این محله می گردد.

کلمات کلیدی:

تجدید حیات - بافت کهن و قدیمی - ارزش های تاریخی-فرهنگی - محله سنگ سیاه شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/638795>

